

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 4975 van 30 oktober 2009
in de zaak A. 194.300/XIV-31.517**

In zake : 1. XXXXX,
 2. XXXXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat M. LECOMPTE,
 kantoor houdende te 9090 MELLE,
 Kalverhagestraat 8 A

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX en XXXXX, van Afghaanse nationaliteit, op 13 oktober 2009 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 31.320 van 9 september 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 21 oktober 2009;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende, daargelaten de vraag of de ingeroepen bepalingen van Richtlijn 2004/83/EG van de raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming wel rechtstreekse werking in het Belgische recht hebben, dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zou lopen, niet met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst kan volstaan maar dat hij enig verband met zijn persoon

aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist; dat de verzoekende partijen door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over hun recente verblijf in Afghanistan, waardoor het onmogelijk wordt om een correct beeld te krijgen van hun verblijfplaatsen gedurende de laatste jaren, zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk maken; dat in de bestreden beslissing aldus op wettige wijze op grond van de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoekende partijen tot het niet-toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus kon worden besloten; dat het eerste middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat de in het tweede middel aangevoerde schending de strekking van het bestreden arrest niet kan hebben beïnvloed; dat het tweede middel kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op dertig oktober tweeduizend en negen, door :

de HH. C. ADAMS,

 J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.